

**SEMINÁŘ
JAPONSKÝCH FILMŮ
HODONÍN 2013**

**8 – 10/3/2013
kino Svět**

To nejlepší ze zlaté éry japonského filmu

brož., 240 stran, 269 Kč

paseka

Žádejte u svých knihkupců
nebo na www.paseka.cz

pátek / 8. březen

16:00 - 17:32 **IMAMURA Shōhei / Uloupená vášeň / Nusumareta yokujō** / 1958 / ČB / 92

18:00 - 18:45 **Poetika IMAURY Shōheie / přednáška**
(Robin Š. Heřman, ČJS – ředitel festivalu EIGASAI)

19:00 - 20:48 **IMAMURA Shōhei / Prasata a bitevní lodě / Buta to gunkan** / 1961 / ČB

21:00 - 23:00 **MIZUTA Nobuo / Maiko-haaaaan!!! / Maiko Haaaaan!!!** / 2007 / color / 120

sobota / 9. březen

9:00 - 11:03 **IMAMURA Shōhei / Záznamy o japonském hmyzu / Nippon konchū-ki** / 1963 / ČB / 123

11:15 - 13:23 **IMAMURA Shōhei / Pornografové: Úvod do antropologie / Ero gotoshitachi yori Jinruigaku nyūmon** / 1966 / ČB / 128

oběd

14:30 - 15:00 **Křižovatky soudobého japonského filmu / přednáška**
(Martin Tírala, FF UK Praha – hlavní odborný poradce festivalu EIGASAI)

15:05 - 16:51 **OGIGAMI Naoko / Brýle / Megane** / 2007 / color / 106

17:15 - 20:10 **IMAMURA Shōhei / Hluboká touha božstev / Kamigami no fukaki yokubō** / 1968 / color / 175

večeře

21:00 - 23:31 **IMAMURA Shōhei / A proč ne! / Ee ja nai ka** / 1981 / color / 151

23:45 - 02:00 **IMAMURA Shōhei / Úhoř / Unagi** / 1997 / color / 134

neděle / 10. březen

9:00 - 11:20 **IMAMURA Shōhei / Má je odplata** *nevhodné pro citlivé povahy / **Fukushū suru wa ware ni ari** / 1979 / color / 140

11:30 - 13:29 **IMAMURA Shōhei / Vlažná voda pod červeným mostem / Akai hashi no shita no nurui mizu** / 2001 / color / 119

oběd

14:00 - 15:55 **ITAMI Juzō / Tampopo (Pampeliška)** *nevhodné pro vegetariány / **Tanpopo** / 1985 / color / 115

Imamura Shōhei (1926 – 2006)

Imamura Shōhei patří mezi klíčové osobnosti japonské kinematografie druhé poloviny dvacátého století a bývá řazen mezi přední režiséry tzv. nové vlny šedesátých a sedmdesátých let. Na rozdíl od tvůrců jako Ōshima Nagisa či Yoshida Yoshishige, kteří působili stranou velkých filmových studií a hojně své filmy realizovali ve spolupráci s progresivní a autorskou svobodu zaštiťující společností Art Theatre Guild, Imamura byl po většinu své tvůrčí kariéry spjatý s Nikkatsu, jedním z tehdejších největších filmových studií. To však nikterak nesnižuje modernistický styl jeho snímků, jeho výraznou osobní vizi a touhu točit jiným stylem a o jiných tématech, než bylo obvyklé pro zasloužilé mistry, jako byli Mizoguchi Kenji či Ozu Yasujirō. V šedesátých letech, kdy Nikkatsu zásobovalo kina žánrovými snímky pro mladé publikum, byl Imamura jedním z mála tvůrců, kteří si dokázali navzdory politice studia prosadit vlastní tvůrčí směr.

Imamura vstoupil do filmového průmyslu coby asistent režie ve studiu Shōchiku, kde se jeho mistrem stal sám velký Ozu Yasujirō. Nicméně z konzervativního studia odešel ke konkurenčnímu Nikkatsu již v roce 1954. Zatímco Ozu byl pro mladého tvůrce vzorem spíše negativním, vůči jehož vznešeným středostavovským melodramatům oslavujícím tradiční hodnoty se cíleně vymezoval, u Nikkatsu našel ideálního mentora, jenž dokázal vhodně nasměrovat Imamurovu fascinaci lidovou kulturou a přizemně tělesnou podstatou lidské existence. Režisér zemitých komedií Kawashima Yūzō se stal Imamurovým učitelem i blízkým přítelem. Imamura u něho pracoval jako asistent režie a podílel se na scénářích k několika jeho filmům, včetně *Bakumatsu taiyōden (Slunce posledních dní šōgunátu, 1957)* dnes považovaného za jeden z nejzásadnějších filmů japonské kinematografie. Imamura režijně debutoval v roce 1958 snímkem *Nusumareta yokujō (Uloupená vášeň)*, v němž se Kawashimův vliv spojuje s krystalizujícími motivy typickými pro jeho další díla.

Imamurovu tvorbu můžeme počínaje šedesátými léty rozdělit do tří období. První desetiletí charakterizují hrané snímky povětšinou točené na černobílý širokoúhlý materiál, v nichž ohledával pudovost a živočišnost člověka i společnosti prostřednictvím postav z nejnižších vrstev. Tyto filmy

IMAMURA SHŌHEI retrospektiva 1958 – 2001

hojně využívají zvířecí symboliku, která se někdy objevuje i v názvech, např. *Buta to gunkan (Prasata a bitevní loď, 1961)*, nebo *Nippon konchūki (Záznamy o japonském hmyzu, 1963)*. V návaznosti na vrcholné snímky *Akai satsui (Rudá vražedná touha, 1964)* a *Erogotoshitachi yori Jinruigaku nyūmon (Pornoagrafové: Úvod do antropologie, 1966)*, v nichž používal dokumentární, potažmo reportážní postupy, se vydal ohledat otázku možnosti zachytit realitu na film v dokumentárním experimentu *Ningen jōhatsu (Zmizení člověka, 1967)*.

Po náročném mnohaměsíčním natáčení a komerčním neúspěchu nákladného antropologického eposu *Kamigami no fukaki yokubō (Hluboká touha božstev, 1968)*, který přivedl studio Nikkatsu takřka k bankrotu, Imamura zanevřel na hrané filmy a věnoval se dokumentům, které představují druhé období jeho tvorby. V nich se zabýval dějinami z pohledu obyčejných lidí v kontrastu k velké historii dějepisců a současně poodhaloval tabuizované aspekty válečné mašinérie i soudobé japonské společnosti.

K režii hraných filmů se vrátil v roce 1976 fiktivním pojednáním o pouti reálného sériového vraha napříč Japonskem *Fukushū suru wa ware ni ari (Má je odplata)*. Tím také započalo finální období jeho tvorby. Nejprve se pustil do výpravných projektů, které představují hranou paralelu k dokumentárním filmům předchozího tvůrčího období. Vedle chaosu na sklonku období Tokugawa ve snímku *Eejanaika (A proč ne!, 1981)* se věnoval především událostem moderních dějin (období Meiji a Taishō) a druhé světové války. Ty ukazoval prostřednictvím životů výstředních figur zapomenutých oficiální historií, jako byli *Zegen (Kuplíř, 1987)* a *Kanzō sensei (Doktor játro, 1998)*, ale také z pozice obyčejných lidí ve filmu *Kuroi ame (Černý déšť, 1989)*. V roce 1983 získal na prestižním festivalu v Cannes hlavní cenu, Zlatou palmu, za svou naturalistickou adaptaci románu Fukazawy Shichirōa *Narayama bushikō (Balada o Narajamě, 1983)*. Jako jediný japonský režisér a jeden z mála světových tvůrců tuto cenu získal ještě jednou, a to za symbolistní film *Unagi (Úhoř, 1997)*. S filmovou kariérou se rozloučil vskutku důstojně, úsměvným a lehce erotickým filmem *Akai hashi no shita no nurui mizu (Vlažná voda pod červeným mostem, 2001)*.

Original Title:	Stopáž / Duration:	Vyrobeno / Produced in:
NUSUMARETA YOKUJŌ 盗 まれた欲情	92 MIN.	1957
English Title:	Český název:	
STOLEN DESIRE	ULOUPENÁ VÁŠEŇ	
Režie / Director		
IMAMURA Shōhei / 今村昌平		
Námět / Based on	Scénář / Screen play	
KON Tōkō	SUZUKI Toshirō	
Kamera / Cinematography	Hudba / Music	
TAKAMURA Kuratarō	MAYUZUMI Toshirō	
Hrají / Staring		
TAKIZAWA Osamu, YANAGISAWA Shinichi, NAGATO Hiroyuki, NISHIMURA Kō, TAKAMURA Hayao, OGASAWARA Shōjirō		

Rozpustilá komedie sleduje soubor herců a hereček tzv. stanového divadla, což je nejlidovější variace divadla kabuki. Vyprávění začíná v Ósace, která bývala ideální destinací putovních divadel, nyní ale stěží diváky přilákají vaudevillové tanečnice, které fungují jako vábnička na masy před vystoupením herců. Soubor se musí sbalit a vyráží za novou štací do zemědělského městečka Kawachi, kde se příjezd divadla stává velkou událostí.

Již ve svém prvním celovečerním filmu předestřel Imamura témata a přístupy, které se staly charakteristické pro celou jeho tvorbu. Uloupená vášeň nezapře vliv Imamuraova režijního mentora a blízkého přítele Kawashimy Yūzōa, jenž proslul přísprostlymi lidovými komedii. Imamura se však namísto vyprávění příběhu soustředí na epizodky, které vykreslují jednotlivé figury souboru i venkovské komunity, přičemž vytváří mix karnevalové frašky a sociální tragikomedie. Snímek jednak předjímá režisérův zájem o lidi z nejnižších vrstev japonské společnosti a o tělesnou stránku lidské existence, ale zároveň zrcadlí i jeho dlouholetou zálibu v umění ve formě lidové zábavy coby kontrastu k vysoké oficiální kultuře.

Original Title:	Stopáž / Duration:	Vyrobeno / Produced in:
BUTA TO GUNKAN 豚と軍艦	108 MIN.	1961
English Title:	Český název:	
PIGS AND BATTLESHIPS	PRASATA A BITEVNÍ LODĚ	
Režie / Director		
IMAMURA Shōhei / 今村昌平		
Námět / Based on	Scénář / Screen play	
ŌTSUKA Kano	YAMAUCHI Hisashi	
Kamera / Cinematography	Hudba / Music	
HIMEDA Shinsaku	MAYUZUMI Toshirō	
Hrají / Staring		
NAGATO Hiroyuki, YOSHIMURA Jitsuko, TAMBA Tetsurō, ŌSAKA Shirō, KATŌ Takeshi, OZAWA Shōichi, MINAMIDA Yōko, NAKAHARA Sanae, TONOYAMA Taiji		

První film, který nese již všechny charakteristické rysy Imamurovy tvorby. Spolu se snímkem Nippon konchū-ki tvoří jeden z vrcholů prvního Imamuraova režisérského období, tematizujícího život nejspodnějších vrstev japonské společnosti a institucionalizovaných „neřestí“ rané poválečného Japonska, kde je lidská přirozenost stavena do juxtapozice s naturelem jiných živočišných druhů.

Snímek Buta to gunkan vrcholící slavnou symbolickou scénou prasečí invaze představuje sarkastický obraz života ve městě Yokosuka, sousedícím s největší základnou amerického námořnictva v Japonsku. Osud naivně pubertálního výrostka Kinty (populární Nagato Hiroyuki), který se jako krmič prasat v pololegálním přístavním vepříně nechá s vidinou rychlého zbohatnutí naverbovat k yakuzě, a jeho rozumné lásky Haruko (první filmová role Yoshimury Jitsuko), která touží navzdory nepřízni osudu vzít život do vlastních rukou, je drsným podobenstvím o svérázném soužití přístavní spodiny s rozvernými nažehlenými okupanty. Přes výrazně hyperbolické podání a úvodní ujištění, že „jde o čistě smyšlený příběh“, je mimo veškerou pochybnost, že film velmi bezprostředně odráží Imamurovy autentické životní zkušenosti z poválečné doby.

Original Title:	Stopáž / Duration:	Vyrobno / Produced in:
NIPPON KONCHŪ-KI にっぽん昆虫記	123 MIN.	1963
English Title:	Český název:	
INSECT WOMAN	ZÁZNAMY O JAPONSKÉM HMYZU	
Režie / Director		
IMAMURA Shōhei / 今村昌平		
Námět / Based on	Scénář / Screen play	
	HASEBE Keiji, IMAMURA Shōhei	
Kamera / Cinematography	Hudba / Music	
HIMEDA Shinsaku	MAYUZUMI Toshirō	
Hrají / Staring		
HIDARI Sachiko, KITAMURA Kazuo, YOSHIMURA Jitsuko, NAGATO Hiroyuki, KAWAZU Seizaburō, HIRATA Daizaburō, KITABAYASHI Tanie, TONOYAMA Taiji, HARUKAWA Masumi, KISHI Teruko		

Po filmařské stránce velmi nápaditě komponované dílo, jemuž jednoznačně dominují ženské hrdinky a jako takové by se dalo označit za studii japonského matriarchátu ve 20. století. Optiku příběhu – jak je u Imamury zvykem – předjímá úvodní sekvence: V případě Nippon konchū-ki se jedná o makrozáběry brouka s námahou zdolávajícího písečný kopec, které se analogicky vracejí v samém závěru filmu, kde hlavní hrdinka s námahou zdolává blátivou cestu do hor – přičemž v obou případech jsou ironicky podbarveny ozvukem lidové ukolébavky. Podobně jako hmyz, i hrdinové příběhu se instinktivně pachtí za životy – zatímco kdesi mimo ně leží komplex společenských tabu a tzv. morálních hodnot, zároveň etablovaných, zkruslaných a vysávaných náboženskými ideologiemi i společenským konsensem. Příběh (mimořadně inspirovaný reálnými osudy barové hostesky, se kterou se Imamura seznámil v Minami-senjū) začíná uprostřed zimy roku 1918 v horské chalupě kdesi v oblasti Tóhoku, kde En, žena prostoduchého bezzemka Chūjiho, přivádí (ne náhodou pod ochranou ženského božstva hor) v bolestech na svět dceru Tome. Právě životní peripetie Tome (místně ztvárněné zemitou Hidari Sachiko, která za svůj výkon jako první Japonka vůbec získala cenu na festivalu v Berlíně), od formativních dětských zkušeností přes válečné nasazení až po konfrontaci s prostředím náboženské sekty a roli bordelmamá, tvoří základní dějovou osnovu filmu, která nás jaksí mimochodem provede i pěti desetiletími japonských dějin.

Za zmínku určitě stojí i využití nejrůznějších avantgardních filmařských technik, jako je zmrazení záběru, nahrazení dějové sekvence sérií statických snímků, sumarizace „nedotažených“ zápletek pasážemi z lidové písně apod., které posilují jedinečný umělecký charakter této symbolické kroniky, jež v době svého vzniku vyvolala v Japonsku značný rozruch.

Original Title:	Stopáž / Duration:	Vyrobno / Produced in:
EROGOTOSHITACHI NI YORU JINRUIGAKU NYUMON エロ事師たちより 人類学入門	128 MIN.	1966
English Title:	Český název:	
THE PORNOGRAPHERS	PORNOGRAFOVÉ: ÚVOD DO ANTROPOLOGIE	
Režie / Director		
IMAMURA Shōhei / 今村昌平		
Námět / Based on	Scénář / Screen play	
NOSAKA Akiyuki	IMAMURA Shōhei, NUMATA Kōji	
Kamera / Cinematography	Hudba / Music	
HIMEDA Shinsaku	KUSUNOKI Toshirō, MAYUZUMI Toshirō	
Hrají / Staring		
OZAWA Shōichi, SAKAMOTO Sumiko, KONDO Masaomi, SAGAWA Keiko, NAKAMURA Ganjirō, NISHIMURA Kō		

První snímek, který Imamura natočil pod hlavičkou vlastní produkční společnosti (byť nadále s distribuční i produkční podporou studia Nikkatsu) představuje jeden z vrcholných titulů prvního období jeho filmografie. Obraz každodenních trampot čtyřicátníka Ogaty, který zaopatřuje svou ženu a její děti z předchozího manželství coby výrobce a distributor pornografie, představuje uhrančivou sondu do lidské společnosti z hlediska sexuality. Hrdina bere svou práci jako službu lidstvu, kterému dává možnost ventilovat své tělesné potřeby a mít alespoň něco ze života. Současně je pro něj pornografie ale také ryze pragmatickým způsobem, jak zabezpečit svou rodinu. Počínaje filmem *Buta to gunkan (Vepř a válečné lodě, 1961)* Imamura ve svých filmech používal jako paralely k hrdinům zvířata. Tentokrát lidské bytosti, za jejichž veškerým společenským i kariéřním pachtěním stojí ryze tělesné motivace, snímá stejně bez odsudků a ryze pozorovatelsky, či chcete-li voyeuristicky jako kapra, který plave v akváriu v kadeřnivci hrdinovy ženy. Kameraman Himeda Shinsaku, jenž hojně spolupracoval s Imamurou i dalšími autorskými osobnostmi studia Nikkatsu, snímá veškeré dění v kompozičně fascinujících dlouhých celkových záběrech, které důmyslně ironizují počínání postav.

Original Title:	Stopáž / Duration:	Vyrobeno / Produced in:
KAMIGAMI NO FUKAKI YOKUBŌ 神々の深き欲望	175 MIN.	1968
English Title:	Český název:	
THE PROFOUND DESIRES OF THE GODS	HLUBOKÁ TOUHA BOŽSTEV (PŮVODNĚ: PO BOŽSTVU)	
Režie / Director	IMAMURA Shōhei / 今村昌平	
Námět / Based on	Scénář / Screen play IMAMURA Shōhei, HASEBE Keiji	
Kamera / Cinematography	Hudba / Music TOCHIZAWA Masao MAYUZUMI Toshirō	
Hrají / Staring	MIKUNI Rentarō, KAWARAZAKI Chōichirō, KITAMURA Kazuo, OKIYAMA Hideko, KATŌ Yoshi, MATSUI Yasuko	

Již úvodní sekvence složená ze záběrů mořských živočichů tetelících se pod hladinou navozuje nezaujatě pozorovatelský tón snímku, který je považován za jedno z vrcholných děl Imamury Shōheie. Režisérův první barevný film je zasazen na ostrov Kuragejima na jihu Japonska, kde sleduje místní primitivně žijící komunitu v čele s rodinou patriarchy. Starý muž si udržuje vliv nad celým společenstvím tím, že svou vlastní rodinu drží pod striktní kontrolou kmenových rituálů. Když tu na ostrov přijíždí inženýr z Tokia, který má za úkol najít nový zdroj vody pro skomírající cukrovar. Ze střetu tradičního kmenového společenství s moderním světem Imamura nevyvozuje environmentalistické soudy naopak se soustředí na vykreslení přizemně lidských konfliktů, které ze setkání dvou kultur vycházejí. Jak se členové primitivní společnosti postaví výzvě modernity a co to řekne o nich samotných? Filmografie Imamury Shōheie můžeme vnímat jako hledání podstaty či dokonce pravého ducha japonské společnosti. V tomto strhujícím antropologickém eposu se cíli přiblížil možná nejvíce. Kmenová komunita, na jedné straně žijící bok po boku s divokými zvířaty, ale současně poznamenaná egem a tužbami každého jednotlivce, výmluvně odhaluje základy jakýchkoli lidských společenstev.

Original Title:	Stopáž / Duration:	Vyrobeno / Produced in:
FUKUSHŪ SURU WA WARE NI ARI 復讐するは我にあり	140 MIN.	1979
English Title:	Český název:	
VENGEANCE IS MINE	MÁ JE ODPLATA	
Režie / Director	IMAMURA Shōhei / 今村昌平	
Námět / Based on	Scénář / Screen play SAKI Ryūzō BABA Masaru	
Kamera / Cinematography	Hudba / Music HIMEDA Shinsaku IKEBE Shin'ichirō	
Hrají / Staring	OGATA Ken, OGAWA Mayumi, BAISHŌ Mitsuko, MIYAKO Chōchō, KIYOKAWA Nijiko, MIKUNI Rentarō, TONUYAMA Taiji	

Horskou krajinou na Kjúšú projíždí v noci 4. ledna 1964 konvoj policejních vozů eskortující muže, který byl po 78 dnů postrachem celého Japonska. Je jím Enokizu Iwao (přesvědčivý Ogata Ken), elegantní suverén s tváří advokáta, který má na svědomí pět násilných vražd a řadu loupeží a navzdory celostátnímu pátrání se dokázal pohybovat po celém Japonsku od Kjúšú až po Hokkaidō. Brutální i distingvaný, bohorovně pohrdavý i citový, děsivý i milovaný. Dokáže někdo ještě před tím, než bude za tři roky pověšen, rozluštit motivy jeho skutků, rozklíčovat jeho povahu? Název filmu „Má je odplata“ je (v originále, stejně jako v anglickém i českém překladu) citací z novozákonní epistoly sv. Pavla Židům (Žd 10.30). Nikoliv náhodou. Iwao se narodil roku 1925 v rodině křesťanského rybáře na malém ostrově jižně od Kjúšú. Když mu bylo 13 let byl svědkem veřejného ponížení svého otce, který byl donucen spolu s ostatními křesťany navzdory svému přesvědčení, „s radostí“ odezdat lodi válečnému námořnictvu. Jak to, že otec nejedná v souladu se svým svědomím? Jak to, že se nažehlených oficírů bojí víc než Pánaboha? I povaha navenek bigotního otce, který se s více než otcovskou láskou ujme Iwaovy osamělé ženy (okouzlující Baishō Mitsuko), zůstává záhadou. Poté, co filmem Hluboká touha božstev přivedl téměř ke krachu studio Nikkatsu, věnoval se Imamura pouze dokumentaristice – trvalo 10 let, než se právě snímkem Má je odplata opět vrátil k režimování hraných filmů. Přístup dokumentaristy si nicméně do značné míry zachoval i v tomto filmu, který je více než na slavné novele Sakiho Ryūzōa založen na reálném příběhu a Imamurově vlastním pečlivém výzkumu. Každá událost je uvozena reálnou zpravodajskou anotací, Imamura cituje autentické prameny. Jak se na imamurovský „dokument“ sluší, nehodnotí, nenabízí hotové odpovědi ani řešení. Jen nechává šokovaného diváka tázat se sama sebe.

Original Title:	Stopáž / Duration:	Vyrobeno / Produced in:
EE JA NAI KA ええじゃないか	151 MIN.	1981
English Title:	Český název:	
EIJANAICA	A PROČ NE!	
Režie / Director	Scénář / Screen play	
IMAMURA Shōhei / 今村昌平	IMAMURA Shōhei, MIYAMOTO Ken	
Námět / Based on	Hudba / Music	
	IKEBE Shin'ichirō	
Kamera / Cinematography	Hrají / Staring	
HIMEDA Masahisa	MOMOI Kaori, IZUMIYA Shigeru, OGATA Ken, TSUYUGUCHI Shigeru, KUSAKARI Masao	

V roce 1867, po bouřlivých událostech vnitrostátního i mezinárodního rázu, padl v Japonsku šógunát a po několika staletích se vrátila moc do rukou císaře. Skončilo dlouhé období konzervativního absolutismu, nazývané Edo podle sídelního města šógunátu (dnešní Tokio), a začala éra Meiji (Meidži), která se stala synonymem radikálních společenských změn. Imamuraův snímek se odehrává na samém sklonku doby Edo a ukazuje atmosféru ve společnosti, která bezprostředně předcházela mohutnému celospolečenskému převratu, který celou éru Meiji odstartoval. „Eejanaika“ (česky „A proč ne!“) byl extatický slogan, který za spontánního tance skandovaly davy lidí vědomé si právě nastávajícího konce starého světa. Imamura svým opulentně barvitým a přízemně živelným filmem vyobrazuje tuto epochu z pohledu obyčejného chlapíka, jenž chce vykoupit svou ženu od principála oplzlého kabaretu a vzít ji s sebou do Ameriky. Výpravny snímek představuje vyvrcholení režisérova přístupu k historii nikoli ve smyslu velkých dějin spojených se jmény z privilegovaných vrstev, nýbrž pohledem životů obyčejných lidí na nejnižších příčkách společenského žebříčku. Během sedmdesátých let Imamura tento přístup uplatňoval v dokumentární tvorbě, např. ve snímku výmluvně nazvaném *Nippon sengoshi: Madamu onboro no seikatsu* (*Dějiny poválečného Japonska: Život barové společnosti*, 1970).

Original Title:	Stopáž / Duration:	Vyrobeno / Produced in:
UNAGI うなぎ	134 MIN.	1997
English Title:	Český název:	
EEL	ÚHOŘ	
Režie / Director	Scénář / Screen play	
IMAMURA Shōhei / 今村昌平	IMAMURA Shōhei, TENGAN Daisuke, TOMIKAWA Motofumi	
Námět / Based on	Hudba / Music	
MIYAZAWA Kenji	IKEBE Shin'ichirō	
Kamera / Cinematography	Hrají / Staring	
KOMATSUBARA Shigeru	YAKUSHO Kōji, SHIMIZU Misa, BAISHŌ Mitsuko, EMOTO Akira, AIKAWA Shō, TOKITA Fujio	

Druhý Imamuraův film ověčený prestižní hlavní cenou z festivalu v Cannes do jisté míry uplatňuje prvky charakteristické pro jeho předchozí tvorbu, namísto zemitého pohledu na lidskou existenci však přináší surreálně symbolistní pojednání o emocích ukrývajících se hluboko v nitru člověka. Po osmi letech strávených ve vězení začíná bývalý úředník Yamashita nový život jako holič v malém městě. Introvertní málomluvný muž, který komunikuje takřka výhradně se svým úhořem, se postupně proti své vůli začleňuje do společenství bizarních figurek ze svého nového okolí. Navíc v holičství začne pracovat mladá žena, která mu připomíná jeho manželku. *Úhoř*, vzniklý v závěrečném období Imamuraovy kariéry, představuje nezvykle působivé dílo, které si diváky podmaní svéráznou psychologii i lehce groteskní atmosférou a decentním humorem. Ačkoli v centru vyprávění stojí Yamashita a jeho emoce, film ho ukazuje maximálně odtažitě. Podobně jako ryba v názvu filmu je i hrdina figurou, která divákům na první pohled proklouzává mezi prsty. Stejně jako vůči jiným postavám filmu se Yamashita i vůči divákům otevírá spíše mimoděk prostřednictvím svého výstředního jednání, ale také skrze četné surreální symbolické sekvence.

Original Title:	Stopáž / Duration:	Vyrobeno / Produced in:
AKAI HASHI NO SHITA NO NURUI MIZU 赤い橋の下のぬるい水	119 MIN.	2001
English Title:	Český název:	
WARM WATER UNDER THE RED BRIDGE	VLAŽNÁ VODA POD ČERVENÝM MOSTEM	
Režie / Director		
IMAMURA Shōhei / 今村昌平		
Námět / Based on	Scénář / Screen play	
HENMI Yō	IMAMURA Shōhei, TENGAN Daisuke, TOMIKAWA Motofumi	
Kamera / Cinematography	Hudba / Music	
KOMATSUBARA Shigeru	IKEBE Shin'ichirō	
Hrají / Staring		
YAKUSHO Kōji, SHIMIZU Misa, BAISHŌ Mitsuko, FUWA Mansaku, NATSUYAGI Isao, KITAMURA Yukiya		

Zatímco u jiných filmů, které natočili slavní režiséři na sklonku života, lze v lepším případě uctivě přehlížet nedostatky či vyhybat se srovnání s vrcholnými díly jejich tvůrců, Imamuraův poslední celovečerní snímek jednoznačně prokazuje jeho tvůrčí svěžest. Navíc svou originalitou a vyvážeností hravě strčí do kapsy výtvoř mladších konkurentů. Uhrančivé dílo o ženské sexualitě a mužském egu zasazené do současnosti vychází z premisy připomínající staré legendy či mýty. Hrdina, jehož v profesionálním i osobním životě opustila štěstěna, se dozví o místě, kde má být ukryt poklad velké ceny. Jde o starý dům u červeného mostu v malém přímořském městečku. Když bájné místo najde, seznámí se i s jeho obyvatelkou, pohlednou mladou ženou Saeko. Ta má nezvyklé tajemství: kdykoli dojde sexuálního vyvrcholení, začnou se z ní řinout gejzíry vlažné vody. Vlastnost, kterou Saeko stydlivě skrývá, probouzí na jedné straně vášně i sebevědomí v hrdinovi, na druhé straně představuje pilíř lokálního ekosystému. Poslední celovečerní snímek Imamura Shōheie okouzluje diváky především svou dokonale bezprostřední živelností, ale i nadsázkou a komplexností, s nimiž rozvádí svou psychoanalyticky symbolickou premisu.

Smích prochází žaludkem

Série komedií, mimo jiné o vztahu Japonců k jídlu a všemu co s ním souvisí.

ITAMI Jūzō (1933 – 1997) Syn velebného předválečného režiséra satirických filmů Itamiho Mansaka, se léta živil jako představitel vedlejších rolí nejen v japonských, ale i v hollywoodských filmech zasazených do Asie. Coby režisér debutoval famózní hořkou satirou *Osōshiki* (*Pohřeb*, 1984), která předznamenala tón jeho pozdějších kousavých komedií, zesměšňujících společenské neduhy. Po mezinárodním hitu *Tanpopo* (1985) následovaly v zahraničí již méně reflektované, ale v Japonsku enormně populární satiry jako *Marusa no onna* (*Žena z berňáku*, 1987 a 1988) o podlouhých finančních machinacích velkých firem, rozverně tělesná komedie *Ageman* (1990) a konečně *Minbō no onna* (*Žena proti vydírání*, 1992). Po její premiéře byl Itami napaden, zbit a pořežán členy yakuzy. Na základě následných zkušeností realizoval komedie *Daibyōnin* (*V intenzivní péči*, 1993) a *Marutai no onna* (*Žena pod ochranou policie*, 1997). Zemřel v prosinci 1997. Jeho smrt je označována za sebevraždu, ale objevila se i svědectví, že byla dílem yakuzy, do jejichž řad měla mířit další satira.

OGIGAMI Naoko (1972 –) Po absolvování university v rodné prefektuře Chiba přesídlila do USA, kde studovala film na Univerzitě Jižní Kalifornie. Současně pracovala pro reklamní společnosti a realizovala vlastní krátkometrážní snímky. Celovečerní debut *Bābā Yoshino* (*Kadeřnictví Jošino*, 2004) je, podobně jako většina režisérčiných dalších snímků, idylickou komedií, zabydlenou výstředními figurkami se zvláštními obsesemi, které však navzdory rozdílům táhnou za jeden provaz. Decentně rozverný styl pomohl snímku k popularitě na zahraničních festivalech, které si mladou režisérku nadále držely v hledáčku. Její třetí film *Kamome shokudō* (*Jídelna Kamome*, 2006) o Japonce, která si otevře malou jídelnu ve Finsku, měl nečekaný úspěch i doma. Zatím poslední film *Rentaneko* (*Pronájem koček*, 2012) je vystavěný okolo excentrické dívky, která osamělým lidem půjčuje kočky.

MIZUTA Nobuo (1958 –) Do filmového průmyslu, který dnes ovládají velké televizní společnosti, přešel z televize – stejně jako desítky jiných režisérů. Podobně jako oni, ani Mizuta nemá vyložené osobitý styl. V jeho filmografii najdeme adaptaci populárního komiksu *Hanada shōnenshi* (*Hanada – chlapec kronikář*, 2006) o chlapci, který vidí duchy, plačtivě katastrofické melodrama *252 seizonša ari* (*252 – signál přeživších*, 2008) nebo sportovní komedii *Tsuna hiichatta!* (*Přetáhneme je!*, 2012). Ideálního spolupracovníka našel ve scenáristovi Kudōovi Kankurōovi, který na sebe na začátku tisíciletí upozornil scénáři, jež daly vzniknout klíčovému titulům své doby; jmenovitě *Go!* (2001), *Ping Pong* (2002) a *I den & Tity* (2003). Kudō jako režisér debutoval filmem *Mayonaka no Yaji-san Kita-san* (*Půlnoční pouť Jadžiho a Kity*, 2005), který předznamenal ztřeštěný humor a kolážovou hyperstilizaci typickou i pro tituly, které podle jeho scénářů režíroval Mizuta. Na úspěch *Maiko Haaaaan!!!* navázaly snímky *Nakumonka* (*Nebudeme brečet*, 2009) a *Shazai no ōsama* (*Král omluv*, 2013).

Komedie / Comedy

Original Title:	Stopáž / Duration:	Vyrobeno / Produced in:
TANPOPO タンポポ	115 MIN.	1985
English Title:	Český název:	
TAMPOPO (DANDELION)	TANPOPO (PAMPELIŠKA)	
Režie / Director		
ITAMI Jūzō / 伊丹十三		
Námět / Based on	Scénář / Screen play	
MIYAZAWA Kenji	ITAMI Jūzō	
Kamera / Cinematography	Hudba / Music	
TAMURA Masaki	MURAI Kunihiko	
Hrají / Staring		
YAMAZAKI Tsutomu, MIYAMOTO Nobuko, WATANABE Ken, YAKUSHO Kōji, YASUOKA Rikiya		

Jedna z nejnápaditějších japonských komedií sleduje cestu za receptem na dokonalý rámen (tradiční vydatné jídlo sestávající z nudlí zalitých vývarem a doplněných plátky masa a oblohou), která se stává záminkou k velice duchaplnému traktátu o bezmála mystickém poměru Japonců k jídlu a všemu, co s ním souvisí. Svobodná matka, která provozuje malou lidovou jídelnu s rámenem, sbírá inspiraci po nejrůznějších soukromých kuchyních, luxusních restauracích i prostých pohostinstvích. Během toho poznává, že všichni lidé bez ohledu na původ a společenské postavení mají společnou potřebu jídla, přičemž řada z nich k němu má velmi vyhraněný vztah. Hravý a bravurně natočený snímek poskládaný z nadsazených epizod se společným jmenovatelem v jídle se svého času stal mezinárodní senzací. Hlavní role ztvárnili režisérova manželka a pravidelná herečka v jeho filmech Miyamoto Nobuko a charakterní herec Yamazaki Tsutomu. Ve vedlejších rolích se objevily pozdější největší herecké hvězdy japonské kinematografie Yakusho Kōji a Watanabe Ken.

Komedie / Comedy

Original Title:	Stopáž / Duration:	Vyrobeno / Produced in:
MEGANE めがね	106 MIN.	2007
English Title:	Český název:	
GLASSES	BRÝLE	
Režie / Director		
OGIGAMI Naoko / 荻上直子		
Námět / Based on	Scénář / Screen play	
MIYAZAWA Kenji	OGIGAMI Naoko	
Kamera / Cinematography	Hudba / Music	
TANIMINE Noboru	KANEKO Takahiro	
Hrají / Staring		
KOBAYASHI Satomi, ICHIKAWA Mikako, KASE Ryō, MITSUISHI Ken, MOTAI Masako		

Poetická komedie mladé japonské režisérky se odehrává na odlehlém pobřeží malé ostrova na jihu Japonska. Do tamního zapadlého pensionu bez jediného hosta přijíždí distingovaná paní učitelka z hlavního města - a to z jediného důvodu: dočetla se v průvodci, že široko daleko nefungují mobilní telefony. Čeká ji zde však poněkud překvapivé setkání s trojicí lehce výstředních postav a jejich neméně výstředními aktivitami, ať už jde o každodenní rituální tělocvik na pláži nebo hlavní místní aktivitu, kterou je tak zvané „smrákání“. Bizarní hrdiny na první pohled spojuje jediný rys: všichni nosí brýle. Většinou jsou také na slovo skoupí a jejich nejdůležitějším prostředkem komunikace se zdá být společné jídlo – to si opravdu užívají a k jeho přípravě přistupují s bezmála rituální úctou... Stejně jako předchozí režisérčin film se i Brýle staly v Japonsku hitem, mimo jiné proto, že představují oázu klidu zcela stranou problémů všedního světa.

Komedie / Comedy

Original Title:	Stopáž / Duration:	Vyrobeno / Produced in:
MAIKO-HAAAAAN!!! 舞妓Haaaaan!!!	120 MIN.	2007
English Title:	Český název:	
MAIKO HAAAAAN!!!	MAIKO HAAAAAN!!!	
Režie / Director		
MIZUTA Nobuo / 水田伸生		
Námět / Based on	Scénář / Screen play	
MIYAZAWA Kenji	KUDŌ Kankurō	
Kamera / Cinematography	Hudba / Music	
FUJIISHI Osamu	IWASHIRO Tarō	
Hrají / Staring		
ABE Sadao, TSUTSUMI Shinichi, SHIBASAKI Kō, KOIDE Saori, KYŌNO Kotomi, SAKAI Wakana		

Utáplý úředník Onizuka z tokijské firmy distribuující instantní rámen je naprostý blázen do maiko, mladých učednic na gejši. Má vlastní webové stránky, kde o nich nadšeně referuje, při jakékoli příležitosti je fotí a sní o tom, že by mohl patřit mezi jejich vybranou a uzavřenou klientelu. Naděje mu svítne ve chvíli, kdy je v práci degradován na post v regionální pobočce v Kjótu, městě gejš. Onizuka ochotný udělat ve své fascinaci gejšami cokoli, pustí k vodě svou přítelkyni a horlivě pracuje na uskutečnění svého snu, což zahrnuje i plán stát se profesionálním hráčem baseballu. Jeho přítelkyně chce získat milého zpět, takže se sama stane maiko. Ztřeštěná komedie plná komiksových nadsázek představuje pro Japonsko tak charakteristickou absurdní koláž ikonických prvků moderní i tradiční kultury. V pop-artovém víru se tu potkávají gejši se svými obsesivními fanoušky, originálními nudlemi rámen, baseballlem i s fenoménem internetových bloggerů.

ČESKO–JAPONSKÁ SPOLEČNOST
千エコ・日本友好協会 CZECH–JAPANESE ASSOCIATION

Občanské sdružení zaměřené na rozvoj spolupráce a vzájemného porozumění mezi Českou republikou a Japonskem

PRO VEŘEJNOST

výuka japonštiny (děti, dospělí, senioři)
konverzace, individuální kurzy, soutěž v japonštině

výuka tradičních disciplín
kaligrafie, tušová malba, ikebana, flétna šakuhači ...

festivally, koncerty, výstavy, dílny, besedy, sympózia ...

japonské programy pro školy, firmy, instituce

PRO ČLENY

odborné sekce a zájmové kluby (japonský meč, bonsaje a zahrady, bubny taiko ...)

čajová škola Urasenke
ikebana školy Sōgetsu

společenské a výměnné akce
informační servis, slevy ...

PUBLIKACE

učebnice a cvičebnice japonštiny, sborníky Kokoro,
CD Blízké hlasy z dále (setkání liturgických tradic)
a další

KULTURNÍ A INFORMAČNÍ STŘEDISKO ČJS

Na Můstku 8/380, 110 00 Praha 1
Tel. 224 216 032 (po–čt 13.00–18.00)
e-mail office@japan.cz

www.japan.cz

pořadatelé

spolupráce / podpora:

mediální partneři

NOSTALGHIA.CZ